

αυτοφώρῳ ἐγκλήματα ἐβεβαιούοντο παρά τινος τῶν προσήλυτων, ἐθεωρεῖτο περιττὴ ἡ κλήσις τοῦ κατηγορουμένου· ἡ δὲ ἀνάκρισις ἐγίνετο ἐρήμην, καὶ ἡ καταδικη αὐτοῦ ἀπεφασίζετο χωρὶς οὗτος νὰ δύναται κἄν νὰ ὑποπτευθῆ τὸν ἐπαπειλοῦντα κίνδυνον· ἡ δὲ διαταγὴ ἡ περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως παρεδίδετο εἰς δύο τῶν νεωτέρων προσηλύτων τῆς περιφέρειας τοῦ Δικαστηρίου, οἵτινες καταδιώκοντες εὐθύς τὸ εἰς αὐτοὺς παραδοθέν θύμα, καὶ συλλαμβάνοντες διὰ τῆς βίας, ἢ τῆς ἀπάτης, ἐθανάτωνον διὰ τοῦ ξίφους, ἢ ὅπως ἄλλως ἠδύναντο. Ματαίως δὲ ὁ δυστυχὴς κατάδικος ἐπεκαλεῖτο κραυγάζων βοήθειαν· διότι ἕκαστος, θεωρῶν τὸ Οὐαϊμικὸν ἐγχειρίδιον, τοῦ ὁποίου τὸ σχῆμα ἦτον εἰς πάντας γνωστὸν, ἔμενε ἀκίνητος, ὡς φαίνεται ἐν τῇ πρὸ ὀφθαλμῶν εἰκονογραφίᾳ ἡμῶν· ἐπειδὴ ἡ μικροτέρα ἐπέμβασις πρὸς υπεράσπισίν τινος καταδικασθέντος ὑπὸ τῆς Οὐαϊμικῆς Ἐταιρίας ἐθεωρεῖτο ὡς ἐγκλημα τιμωρούμενον διὰ θανάτου.

Οἱ ἐκτελεσται τῶν ἀποφάσεων τοῦ Οὐαϊμικοῦ Δικαστηρίου δὲν ἐκρέμων τὰ θύματα αὐτῶν εἰς τὰς συνήθεις ἀγχόνας, διὰ νὰ μὴν συγχέωνται αἱ πράξεις αὐτῶν πρὸς τὰς τῶν συνήθων δικαστηρίων· πρὸς ἔνδειξιν δὲ τῆς διακρίσεως ταύτης ἄφινον πάντοτε καὶ τὸ ἐγχειρίδιον ἐπὶ τοῦ σώματος τοῦ φονευθέντος, τοῦ ὁποίου ὁ νεκρὸς ἔμενε διὰ τοῦτο ἄταφος. Καὶ τοιοῦτοτρόπως ἡ Οὐαϊμικὴ αὐτῆ ἔταιρία, υπερασπιζομένη ὑπὸ τῆς ὁποίας ἐνέπνεεν φρίκης, διετηρήθη ἰσχυροτάτη ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας.

Ἐπὶ τέλους Γερμανικαὶ τινες πόλεις, μὴ δυνάμεναι πλέον νὰ ὑποφέρωσι τὰς ἐδελυράς πράξεις καὶ καταχρήσεις τοῦ τάγματος τούτου, ἐσχημάτισαν ἀντίθετον ἔταιρίαν κατὰ τῶν λεγομένων Ἐλευθέρων Δικαστῶν, ἀντιτάξασαι κατὰ τῆς Οὐαϊμικῆς Ἐταιρίας τὰ ἴδια αὐτῆς ὅπλα, τὴν ἀγχόνην δηλαδή καὶ τὴν μάχαιραν. Ἀφ' ἑτέρου δὲ οἱ Αὐτοκράτορες τῆς Γερμανίας, ἀφοῦ ἐπέστρεψαν τὴν σύστασιν τοῦ Οὐαϊμικοῦ Δικαστηρίου, καὶ υπερασπίσθησαν αὐτὸ ἐπὶ πολλὸν, καταστήσαντες αὐτὸ τὸ ἰσχυρότερον καὶ δραστηριώτερον στήριγμα τῆς ἰδίας αὐτῶν δυνάμεως, ἤρχισαν νὰ φοβῶνται τὴν φρικώδη ἔκτασιν καὶ δύναμιν, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀποκτήσει ἡ Οὐαϊμικὴ Ἐταιρία, ἥτις ἀντὶ ὑπηκόου ἐπιπέλοι νὰ κατασταθῆ κυρίαρχος αὐτῶν· ὅθεν ἀπεφάσισαν τὴν αὐτῆς καταστροφὴν. Ἐκτὸς τούτων καὶ αὐτὴ προσέτι ἡ Ἐταιρία εἶχε μεταβάλει χαρακτῆρα· διότι ἀφ' οὗτο Ἀρχιεπίσκοπός τις τῆς Κολωνίας εἶχε προαχθῆ εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Πρωτάνεως τῆς Ἐταιρί-

ας, ἔκτοτε τὸ Δικαστήριον τοῦτο, καταντήσαν βαθμηδὸν μόνον θρησκευτικὸν, ἀπώλεσεν ἕνεκα τούτου μέγα μέρος τῆς ἰδίας αὐτοῦ δυνάμεως. Τοιοῦτοτρόπως διάφοροι αἰτίαι ὑπέσκαπτον τὰ θεμέλια τῆς Οὐαϊμικῆς Ἐταιρίας μέχρι οὗ ἡ πρόοδος τοῦ πολιτισμοῦ ἐπέφερε κατ' αὐτῆς τὰς καιριωτέρας προσβολὰς κατὰ τὸν ΙΖ'. αἰῶνα· μολαταῦτα ὁ διοργανισμὸς αὐτῆς ὑπῆρχε τόσον ἰσχυρὸς, ὥστε ἡ παντελής αὐτοῦ καταστροφὴ μόλις μετὰ μεγίστης βραδύτητος ἠδυνάθη νὰ ἐνεργηθῆ· διότι ἀκόμη περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος αἰῶνος οἱ λεγόμενοι ἐλεύθεροι Δικασταὶ, διατηροῦντες μὲν πάντοτε τὸ σοβαρὸν αὐτῶν ὄνομα, στερημένοι ὅμως τῆς ἀρχαίας αὐτῶν δυνάμεως, συνηθροίζοντο καὶ ἀνεγίνωσκον τὸν ἀρχαῖον κανονισμὸν τῆς Οὐαϊμικῆς Ἐταιρίας· ἀλλὰ τέλος πάντων δραστήρια μέτρα ἐξηράνισαν μέχρι ὀνόματος τὴν καταχθόνιον αὐτῆν Ἐταιρίαν, τὴν ὕβριν καὶ τὸ ἀνείδος τῆς Γερμανίας.

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑ.

Η

*Γνώμαι καὶ ρουθεσίαι, οἱ ὧν δύναται τις τὰ ζήση
ἐπὶ τῆς γῆς εὐαρέστως, ἐρίτως καὶ εὐτυχῶς.*

(Συνέχεια ἐκ τοῦ ἀριθ. 2.)

II'. Ἄς προσπαθῆ ἕκαστος ν' ἀποκτήσῃ τελειότητά τινα εἰς τὸ ἴδιον αὐτοῦ ἐπάγγελμα· διότι τὸ τέλειον τιμᾶται παρὰ πάντων, καὶ τοσοῦτον, ὥστε οὐδεὶς, ὅσον πλούσιος καὶ ἂν ἦναι, δύναται νὰ ἀγοράσῃ αὐτό.

ΙΔ'. Νόμιζε ἀναντίρρητον, ὅτι τὸ χεῖρισον τῶν ἐπαγγελμάτων εἶναι τὸ μηδὲν ἐπαγγέλλεσθαι, καὶ ὅτι δὲν ὑπάρχει ζωὴ ἀηδεστέρα, παρὰ τὸ νὰ ζῶμεν τρυφῶντες, καὶ πρὸς διασκεδάσιν ἀδιακόπως ἀλλήλους ἐπισκεπτόμενοι· διότι ὅστις εἶναι πάντοτε ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν ἄλλων, καὶ οὐδέποτε ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν ἑαυτοῦ, οὗτος δὲν εἶναι, εἰμὴ κατ' ἐπιφάνειαν ἐλεύθερος, πραγματικῶς δὲ δούλος.

ΙΕ'. Ἄν τύχῃ νὰ ἦσαι πρακτικὸς, ἢ πολιτικὸς ἀρχηγός, ἔχε κατὰ νοῦν, ὅτι ὁ προσηκόντως ἐκπληρῶν τὰ ἑαυτοῦ καθήκοντα ἀρχηγός ὀφείλει νὰ γίνηται παράδειγμα εἰς τοὺς ἄλλους, καὶ μᾶλλον νὰ πράττῃ, ἢ νὰ λέγῃ.

ΙΓ'. Ἐὰν τὸ ἐπάγγελμάσου δὲν ἔχῃ τινὰ πρὸς τὴν παιδείαν σχέσιν, ἀγάπα τοῦλάχιστον τοὺς γραμματισμένους, καὶ ἂν δὲν ἦσαι πεπαιδευμένος, σέβου ἐκείνους, οἵτινες εἶναι.

ΙΖ'. Ἐὰν ἦσαι εὐπροσῆγορος καὶ γλυκὺς εἰς τὰς συνα-

ναστροφάς, ἕκαστος θέλει ἔχει εὐχαρίστησιν νὰ ἔχη σχέσεις μετὰ σοῦ.

ΗΉ. Ἐάν ἦσαι εὐθύς καὶ τίμιος, ὅλοι θέλουσι σὲ ἐμπιστεύεσθαι, καὶ ὁ λόγος σου μόνον θέλει σοῦ διευκολύνει πᾶσαν ὑπόθεσιν μᾶλλον, ἢ τὰ ἔγγραφα ὄλων τῶν συμβολαιογράφων.

ΙΘ. Ὄταν λάβῃς οἰκιακὴν τινα ἀνησυχίαν, κάλυψον αὐτὴν ὑπὸ τὸν πέπλον τῆς σιωπῆς, καὶ ἂν τυχὸν διαφανῇ μέρος τι αὐτῆς, ἐπιδείκνυε πρὸς τοὺς ἔξω σεμνὴν τινα φαιδρότητα· διότι διὰ τούτου μόνου τοῦ τρόπου ἐμπορεῖς νὰ κατορθώσῃς νὰ πιστεύσωσιν, ὅτι ἡ περὶ τοιούτων δυσαρρεσκείων διασπαρεῖσα φήμη εἶναι ψευδῆς, ἢ ὅτι αἱ δυσαρρεσκείαι αὗται δὲν εἶναι κἄν ἄξιαι τῆς προσοχῆς σου.

Κ'. Δὲν θέλεις ἔχει μεγαλύτερους ἐχθρούς, παρὰ τὰ πάθη σου, ἂν παραδοθῆς εἰς αὐτὰ.

ΚΑ. Ἰποδέχου τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους σου μετὰ φαιδρῶ καὶ διαγελῶντος προσώπου· διότι ἂν τοὺς ὑποδέχῃσαι κατ' ἄλλον τρόπον, θέλεις στερηθῆ τὴν χαρὰν τοῦ νὰ βλέπῃς αὐτούς.

ΚΒ. Μὴν ἐμπιστεύεσαι, εἰμὴ εἰς τοὺς διαλάμποντας κατὰ τὴν ἰκανότητα, τὴν εὐφυΐαν καὶ τὴν χρηστότητα, καὶ νόμιζε αὐτούς ὡς μόνους ἰκανοὺς ἀστέρας νὰ διασκεδάσωσι τὰ νέφη, τὰ ὁποῖα αἱ περιπέτειαι τοῦ βίου θέλουσιν ἐπικωρῆσαι ἐπὶ τῶν διαφορῶν περιστατικῶν τῆς ζωῆς σου.

ΚΓ. Τὸ ἀπέριττον περὶ τὰ ἐπιπλα, τὰ σκεύη καὶ τοὺς λόγους σου θέλει σὲ δεῖξει, ὅτι ἔχεις τακτικὸν νοῦν καὶ μετριοπαθῆ καρδίαν.

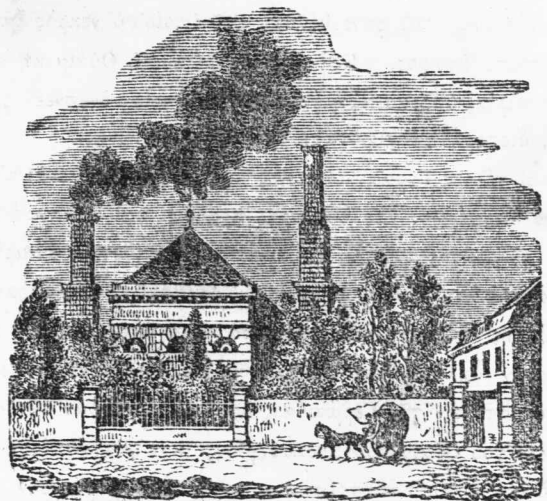
ΚΔ. Ἡ κακὴ διαγωγή τινος συνίσταται μᾶλλον εἰς τὰ μὴ φαινόμενα αὐτῆς, παρὰ εἰς τὰ φανερά· ἂς σὲ χρησιμεύσῃ ἡ παροῦσα συμβουλή, καὶ μὴν ἔχῃς πεποιθῆσιν εἰς ἐξωτερικὰς ἀπατηλὰς ἐπιδείξεις· διότι αὗται ταχέως ἢ βραδέως δύνανται νὰ σὲ ἀποκαλύψωσι καὶ νὰ σὲ καταδείξωσιν, ὁποῖος ἡδύνασο νὰ ἦσαι. (ἀκολουθεῖ.)

Η ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΚΩΜΗΝ ΣΑΙΛΛΩ ΑΤΜΟΚΙΝΗΤΟΣ ΑΝΤΑΙΑ.

Μεταξὺ τῶν διαφορῶν δημοσίων καταστημάτων, τῶν ἀφορώντων τὴν ὑγίαν τῶν πόλεων, τὸ ἀναγκαιότερον, ἴσως δὲ καὶ τὸ δυσκολώτερον, εἶναι ἀναντιρρήτως ἡ εἰς τὸν διαμερισμὸν τῶν ὑδάτων ἀναλογία καὶ δαψίλεια αὐτῶν. Δὲν ἀρκεῖ εσθαίως τὸ νὰ κεῖται ἡ πόλις ἐπὶ τῆς ὄχθης ποταμοῦ, ἀλλ' εἶναι πρὸς τούτοις ἀνάγκη νὰ δύ-

ναται τὸ ὕδωρ νὰ διαδίδηται εὐκόλως καὶ ἀφθόνως εἰς ὅλα αὐτῆς τὰ μέρη, εἰς ὅλας τὰς ὁδοὺς, καὶ σχεδὸν εἰς ὅλας τὰς οἰκίας.

Τὴν ἀνάγκην ταύτην ἐπὶ τοσοῦτον ἡσθάνοντο οἱ ἀρχαῖοι ὥστε ἂν καὶ στερημένοι τῶν μετὰ ταῦτα πρὸς τοῦτο ἀνακαλυφθέντων ἰσχυρῶν ὑδραυλικῶν μέσων, κατετρύχοντο ὅμως εἰς ἐπιμόχθους ἐργασίας πρὸς μετακόμισιν τοῦ ὕδατος ἐντὸς τῶν πόλεων· διότι διακόπτοντες τὸν ῥοῦν τῶν ἀπὸ τὰ ὄρη καταρρέοντων χειμάρρων, ἐνέκλειον τὰ ὕδατα εἰς ὑπογείους ὄχετους καὶ, διὰ τὰ διαβιβάσσει διὰ τῶν κοιλάδων, κατεσκευάζον ὑπερμεγέθει καὶ μεγαλοπρεπεῖς ὑδραγωγούς, οἵτινες μετέφερον αὐτὰ μετεώρως, μέχρις οὗ εὔρισκον γῆν κατωφεροῦς ἐπιφανείας. Τὰ δὲ μεγαλοπρεπῆ ταῦτα ἔργα, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν μνημεῖα, ἀνήγειρον ἔχι μόνον ἐντὸς τῶν ἰδίων αὐτῶν πόλεων, ἀλλὰ πανταχοῦ, ὅπου ἐξέτεινον τὴν πολιτικὴν αὐτῶν δύναμιν. Μεταχειρίζοντο μάλιστα τοῦτο ὡς μυστηριώδες μέσον πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς διατηρήσεως τῶν κατακτίσεων αὐτῶν· διότι ἐπιδαψιλεύοντες εἰς τοὺς ἡττημένους λαοὺς ὅλα τοῦ πολιτισμοῦ τὰ ἀγαθὰ, εἴλκυον διὰ τῆς μεγαλοδορίας ταύτης τὴν εὐνοίαν αὐτῶν.

Εἰς τὴν Γαλλίαν ἀπατῶνται ἀκόμη μέχρι σήμερον πολλὰ τοιαῦτα Ῥωμαϊκὰ ἔργα· διότι τοσοῦτον θαυμασιῶς ἦσαν κατεσκευασμένα, ὥστε ἀντέσχον εἰς τὸν πανδαμάτορα χρόνον, καὶ εἰς τὴν τὰ πάντα φθίρουσιν ὑγρασίαν τοῦ Γαλλικοῦ κλίματος.

Ἀλλὰ μετὰ παρέλευσιν πολλῶν ἐτῶν ὁ ἐφευρετικὸς νοῦς τῶν ἀνθρώπων κατώρθωσεν ἀντὶ τῶν κολοσσαίων ἐκεῖνων ἔργων, νὰ μεταχειρισθῆ τὰς μηχανάς· παραδείγ-